

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: A. B. A. M., toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková
1, 331 65 Tis u Blatna,
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, IČO:
00007064, pošt. schr. 21/OAM, sídlem Nad Štolou 3, 170 34
Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 16. 9. 2024 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2024, č. j. MV-127537-3/OAM-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou naříkaným rozhodnutím ze dne 3. 9. 2024, č. j. MV-127537-3/OAM-2024 žalovaný rozhodl o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 26. 8. 2024 tak, že se řízení podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) zastavuje.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že o mezinárodní ochranu požádal z důvodu nové skutečnosti, která vyšla najevo, až po pravomocném skončení předchozího řízení o udělení mezinárodní ochrany. Za tuto skutečnost označil aktuální situaci v Kamerunské republice (dále jen **Kamerun**), která se zhoršuje. Násilná kriminalita, jako jsou ozbrojené loupeže a krádeže, je v celém Kamerunu běžná. Místní policie nemá zdroje na to, aby mohla účinně reagovat na závažné trestné činy. Za těchto okolností kriminalita stoupá. Za důkaz označil žalobce případ, který se stal dne 7. 11. 2023, kdy dle zdrojů byl zavražděn při večerním útoku nevinný muž. Toto zabití ubodáním se odehrálo v důsledku probíhající války o odtržení od zbytku země. Probíhající válka je dalším z ukazatelů, jak je Kamerun nebezpečný a důkazem toho, že žalobci po návratu do země původu hrozí nebezpečí závažné újmy. Vzhledem k výstrahám a upozornění k pobývání v Kamerunu, v němž dle vyjádření Ministerstva zahraničních věcí ČR dochází k ozbrojeným útokům a hrozí nebezpečí při vycestování do této země, je na místě důvodná obava, že by se žalobce mohl stát obětí násilného přepadení, krádeže, a dokonce i zabití. Dále žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného stran nesdělení žádné nové skutečnosti, která by byla důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že je Kamerun bezpečná země, v níž se nic nezměnilo od podání poslední žádosti žalobce. K tomuto žalobce namítl, že na otázku bezpečnosti země při posuzování důvodnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany by nemělo být nahlíženo pouze optikou objektivních podmínek, ale je třeba rovněž zkoumat i konkrétní okolnosti případu dotyčného cizince. Přestože by mohl žalovaný dospět k názoru, že je pro jinou osobu bezpečné se do Kamerunu navrátit, v případě žalobce tomu tak není. Žalobce je toho názoru, že se žalovaný dostatečně nezabýval okolnostmi jeho případu. Dále žalobce sdělil, že žije v ČR již mnoho let, k ČR si vytvořil silné pouto a považuje tuto zemi za svůj domov, nikoliv Kamerun, ke kterému již žádný vztah nemá. Silné pouto, které má žalobce k ČR dokazuje nejen to, že mluví plynule českým jazykem, ale má zde spoustu přátel a začleňování se do kultury v případě návratu do země původu, která žalobci již není blízká a opustit zemi, kterou považuje za svůj domov, by pro něj znamenalo velikou újmu i na jeho psychickém zdraví. Žalobce měl také za to, že jestliže žalovaný neshledal důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu, měl se důkladněji zabývat možností udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu, neboť by pro něj bylo zcela nehumánním nuceně ho navrátit do Kamerunu, má zato, že v jeho případě je přinejmenším dán důvod pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu, neboť jsou u něj dány důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do země původu, hrozilo by mu skutečné nebezpečí závažné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Závěrem žalobce shrnul, že žalovaný měl na základě výše uvedených okolností dojít k závěru, že v případě žalobce nelze Kamerun považovat za bezpečnou zemi, protože je nezbytné, aby mu byla udělena mezinárodní ochrana. Z výše uvedených důvodů žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Ve vyjádření k žalobě dne 7. 10. 2024 žalovaný uvedl, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již pátá v pořadí. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nepoukázal na žádnou změnu okolností jeho případu, která by svědčila o tom, že by mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma. Ohledně námitek, že se žalovaný

dostatečně nezabýval žalobcovým případem násilné kriminality, žalovaný uvedl, že v Kamerunu nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost k zásadním změnám v bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žádosti. K námitce týkající se vytvoření silného pouta k ČR žalovaný uvedl, že důvody, pro které je možné některou z forem mezinárodní ochrany udělit, jsou zákonem přesně vymezené a vztahují se k zemi původu, přičemž sociální vazby žalobce na území ČR mezi ně nepatří. Za tímto účelem odkázal žalovaný na zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců). Žalovaný při posuzování další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel z žalobcových vlastních vyjádření ze současného ale i předcházejících správních řízení. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
5. Žalovaný souhlasil s tím, aby soud rozhodl o věci bez nařízení jednání. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, a proto byl jeho souhlas s takovým postupek dle § 50 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), presumován; soud neshledal k nařízení jednání důvod, a proto rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se skutečně jedná o další opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, neboť se jedná již o jeho pátou žádost.
8. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že:
 - první žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 10. 4. 2017. Svou žádost tehdy žalobce odůvodnil především svým špatným zdravotním stavem a snahou setrvat v ČR i z důvodu lepší zdravotní péče; rovněž vyjádřil obavu z terorismu a nestabilní bezpečnostní situace v Kamerunu. Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 30. 1. 2018, č. j. OAM-280/ZA-ZA11-HA10-2017 (nabylo právní moci dne 20. 2. 2018), jímž nebyla žalobci mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu udělena v žádné z jejích forem.
 - druhá žádost na území ČR je datována ke dni 15. 10. 2021; žalobce ji tehdy odůvodnil opět svým zdravotním stavem; mystickými silami souvisejícími s dánským pracovníkem a změnou bezpečnostní situace v zemi původu (teroristické útoky). Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 17. 12. 2021, č. j. OAM-866/ZA-ZA11-ZA03-2021 (nabylo právní moci dne 11. 1. 2022), jímž bylo řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno, a to z důvodu nepřipustnosti opakované žádosti dle §10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.
 - třetí žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 29. 11. 2022. Svou žádost tehdy žalobce odůvodnil především perzekučním a rasistickým útokem osoby K. K. z Dánska, jehož

zmiňoval i v předešlé žádosti. Řízení o žádosti bylo skončeno usnesením ze dne 6. 12. 2022, č. j. MV-211746-2/2022 (nabylo právní moci dne 13. 12. 2022), jímž bylo řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastaveno pro nepřipustnost další opakované žádosti.

- čtvrtá žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 4. 9. 2023. Svou žádost tehdy žalobce odůvodnil pronásledováním ze strany osoby K. K. z Dánska, jehož zmiňoval i v předešlé žádosti. Řízení o žádosti bylo skončeno usnesením ze dne 11. 9. 2023, č. j. MV-148126-2/OAM-20232022 (nabylo právní moci dne 15. 9. 2023), jímž bylo řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastaveno pro nepřipustnost další opakované žádosti.
- 9. V již páté aktuálně podané žádosti ze dne 26. 8. 2024 neuvedl žalobce žádný relevantní důvod jejího podání.
- 10. Dle § 11a odst. 3 zákona o azylu *„Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.“*
- 11. Z dikce uvedeného ustanovení je poté zřejmé, že je to zejména žalobce, koho tíží břemeno tvrzení a důkazní, a kdo musí tvrdit a prokazovat, že jsou v jeho případě nové skutečnosti nebo že došlo k podstatné změně okolností, které je nutno vzít v potaz a nebyly žalobci známy v době řízení o jeho předchozích žádostech. Nicméně ani žalovaný není zcela zbaven této povinnosti, k tomu viz. rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 – 38 *„Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.“*
- 12. Soud tedy v rámci výše uvedeného bude přezkoumávat, zda žalobce uvedl nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a nebyly uvedeny již v předcházejících žádostech o mezinárodní ochranu, resp. nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím soud přezkoumá, zda se situace v zemi žalobce skutečně změnila natolik, jak tvrdí žalovaný, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů.
- 13. Žalobce v řízení před správním orgánem svoji žádost nijak neodůvodnil. V řízení před soudem pak začal tvrdit, že se do Kamerunu nemůže vrátit z důvodu tamní bezpečnostní situace a osobního života na území ČR. Všechna tato tvrzení mohl žalobce uvést již v řízení před žalovaným, nicméně tak neučinil. Za toho stavu soud nemůže tato tvrzení hodnotit, neboť ani žalovaný k tomu nedostal příležitost. Nutno také konstatovat, že bezpečnostní situace v zemi původu (zejména s důrazem kladeným na situaci anglofonní části obyvatelstva v oblasti na severu země) se žalovaný zabýval již v první a druhé žádosti žalobce. Rovněž v případě třetí a čtvrté žádosti žalobce byl obecně zkoumán stav v zemi původu. Ve všech případech nebyla zjištěna žádná změna oproti předchozí žádosti, jako je tomu i nyní.
- 14. Na okraj soud poznamenává, že žalobci se dne 26. 8. 2024 dostalo velmi podrobného poučení o jeho situaci a následcích souvisejících s odůvodněním jeho žádosti viz *„V případě další opakované žádosti nebudete vyzván k poskytnutí údajů k Vaší žádosti o udělení mezinárodní*

ochrany a ani s Vámi nebude proveden pohovor. Při předběžném posouzení Vaší žádosti bude tedy OAMP vycházet pouze z informací, které uvedete písemně v žádosti, případně které ke své žádosti doložíte. Důvody pronásledování nebo hrozby vážné újmy s důrazem na podstatnou změnu okolností uveďte tedy již v samotné žádosti.“ Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce byl poučen, co se týká nezbytnosti uvést ve své žádosti veškerá relevantní tvrzení a s tím spojený fakt, že nebude přistoupeno k pohovoru či jinému doplnění vysvětlení důvodů uvedených v žádosti. Tím, že žalobce neuvedl ve své žádosti žádné důvody, nebylo ze strany žalovaného nezbytné, aby se jej žalovaný na cokoli doptával či jej nechával cokoli doplňovat v rámci pohovoru.

15. Následně se těžiště tvrzení a dokazování pokusil žalobce prostřednictvím žaloby přenést do soudního řízení o žalobě. V žalobě argumentuje žalobce dle jeho názoru skutečnostmi, které nastaly po skončení řízení o jeho předchozí čili čtvrté, žádosti o mezinárodní ochranu. Těmito skutečnostmi má být článek o případu jednoho zabití v Kamerunu, článek o občanské válce v Kamerunu a dvě doporučení pro cestování do Kamerunu (čeho se vyvarovat a na co si dávat pozor), vše prezentováno odkazem na webové stránky. Na tomto místě soud konstatuje, že až na výjimku s incidentem zabití muže v Kamerunu, předložil žalobce obecné informace a současně tytéž informace mohly být uplatněny již ve správním řízení o žádosti, neboť jsou datovány před datem podání aktuální paté žádosti žalobce. Rovněž žalobcem odkazované informace nijak nerozporují závěry žalovaného či jím shromážděné informace. Bezpečnostní situace v Kamerunu nepatří mezi zcela ideální, avšak tato situace je již po dlouhou dobu trvající a ustálená, rozhodně nyní nedošlo ke změně oproti době, kdy podal žalobce svou čtvrtou žádost o mezinárodní ochranu. Co se týče žalobcem tvrzené změny v zemi původu, již dovozuje ze smrti jedné osoby, nelze dojít k závěru, že by tato ojedinělá událost mohla prokázat podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, neboť se jednalo o zabití jednoho člověka z neznámého motivu. Rovněž nelze vyvodit spojení mezi tímto prezentovaným případem a osobou žalobce, pomineme-li riziko obecného nebezpečí. Vyjma obecného nebezpečí nelze dojít k závěru, že by měl být žalobce pronásledován či by mu měla hrozit konkrétní vážná újma. Rovněž žalobcem předložené zprávy nevypovídají o jakékoliv eskalaci situace v Kamerunu či o nových okolnostech. Jedná se toliko o doporučení, jakým oblastem se vyhnout či jakého jednání se vyvarovat. Nicméně z předložených informací nelze dojít k závěru, že by se situace v zemi původu žalobce změnila v mezidobí od vydání rozhodnutí o předchozí žádosti do té míry, aby bylo možné se domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování či hrozbě vážné újmy. Závěry žalovaného i soudu zcela korespondují i s názorem žalobce zachyceným v protokolu o podání vysvětlení ze dne 25. 8. 2024, tj. jeden den před podáním žádosti, kde uvedl: „*Po návratu do Kamerunu mi nehrozí žádné nebezpečí.*“ Z uvedeného soud rovněž dovozuje účelovost jednání žalobce a jeho nevěrohodnost, když po jednom dni od sepsání protokolu zcela změnil své stanovisko, tak, že z bezproblémového návratu do země původu se stala otázka života a smrti. Nová tvrzení žalobce nejsou v souladu s jeho dosavadními tvrzeními, obzvláště když podaná žádost neobsahovala žádné důvody jejího podání, ačkoliv žalobcem tvrzené důvody existovaly již v době jejího podání.
16. Na uvedeném nic nemění ani čl. 46 odst. 3 (tzv. „procedurální“) směrnice 2013/32/EU. Podle tohoto ustanovení mají členské státy povinnost zajistit, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a *ex nunc* posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně *případného* posouzení potřeby mezinárodní ochrany, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně. Povinnost úplného a *ex nunc* posouzení v kontextu

opakované žádosti o mezinárodní ochranu znamená, že pokud by se teprve v řízení před soudem objevily nové skutečnosti, potenciálně relevantní pro udělení mezinárodní ochrany, které žadatel objektivně nemohl uvést dřív, soud má povinnost se jimi zabývat. Uvedenou povinnost ale nelze vykládat tak, že by krajský soud při přezkumu rozhodnutí o opakované žádosti (slovy směrnice o „následné žádosti“) měl místo žalovaného meritorně posoudit, zda žalobce splňuje či nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Tím by nepřipustně nahrazoval rozhodovací činnost žalovaného (srov. rozsudek KS v Brně č. j. 41 Az 7/2023-25 ze dne 29. 3. 2023).

17. Žalobci nelze přisvědčit ani v tom, že by se žalovaný bezpečnostní situací v zemi původu dostatečně nezabýval. V posuzované věci nebylo zjevné, ke kterým konkrétním okolnostem případu žalobce v zemi původu bylo na místě informace obstarávat. S ohledem na absenci konkrétních tvrzení žalobce tak žalovaný vyšel z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi: Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 3. 2024, a Informace MZV ČR č.j. 112652/2023- MZV/LPTP, ze dne 13. 6. 2023. Na jejich základě žalovaný dospěl k přiléhavému závěru, že v Kamerunu nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.
18. Co se týče žalobcem tvrzeného zázemí v ČR a jeho integrace v ČR, nezbývá než uvést, že tyto skutečnosti jsou jednak z pohledu institutu mezinárodní ochrany bez dalšího irelevantní a jednak je mohl uvést žalobce již dříve. Ostatně, tyto důvody uváděl žalobce již ve svých předchozích žádostech. Pakliže v těchto oblastech života došlo k podstatným změnám z pohledu řízení o žádosti o mezinárodní ochranu, byl žalobce povinen tyto skutečnosti rozvést a upřesnit již v žádosti, což neučinil. Nad rámec toho ale soud podotýká, že jakékoliv vztahy na území ČR nejsou důvodem pro udělení žádné ze základních forem mezinárodní ochrany, protože zásah do nich nenaplňuje znaky pronásledování či vážné újmy (srov. přiměřeně usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Azs 186/2022-48 ze dne 15. 2. 2024, č. 4589/2024 Sb. NSS).
19. Z tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je zcela správné, neboť žalobce ve svém případě skutečně netvrdil či neprokázal žádný nový důvod nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k jeho možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, přičemž žalovaný si pro své závěry obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 18. listopadu 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně